

Promluva pro seniory v St. Peter's Residence

sobota, 18. 9. 2010, 18.30 (SEČ)

Moji drazí bratři a sestry,

jsem opravdu rád, že jsem s vámi, obyvateli Domu sv. Petra, a že mohu poděkovat sestře Marie Claire a paní Taskper za jejich vlídná slova přijetí vaším jménem. Jsem rovněž rád, že mohu pozdravit arcibiskupa Smithe ze Southwarku a také Malé sestry chudých, personál a dobrovolníky, kteří vám pomáhají.

Díky pokroku v medicíně a dalším faktorům, souvisejícím s prodlužováním života, je důležité rozeznat v rostoucímu počtu starých lidí požehnání pro společnost. Každá generace se může učit ze zkušenosti a moudrosti předchozí generace. Navíc zajištění péče o staré lidi by nemělo být považováno za projev velkorysosti, ale za splátku dluhu vděčnosti.

Církev vždy měla velkou úctu ke starému člověku. Čtvrté přikázání "cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh" je spojeno s příslibem "abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh" (5 M 5,16). Starost církve o staré a nemocné lidi jim nenabízí jen lásku a péči, ale zároveň ji Bůh odměňuje požehnáním, které slíbil na zemi tomu, kdo toto přikázání bude zachovávat. Bůh vyžaduje správnou úctu k důstojnosti, hodnotě, zdraví a pohodlí starých lidí a prostřednictvím svých charitativních institucí ve Velké Británii i jinde se církev snaží naplnit přikázání Hospodina o úctě k životu bez ohledu na věk a okolnosti.

Na začátku svého pontifikátu jsem řekl: "Každý z nás je chtěný, každý z nás je milován a každý z nás je nezbytný." (*homilie při mši svaté na začátku Petrovy služby římského biskupa, 24. dubna 2005*)

Život je jedinečný dar v jakémkoli stádiu od početí po přirozenou smrt a je pouze na Bohu, zda ho dá či vezme. Člověk se může v pozdním věku těšit dobrému zdraví, přesto by křesťané neměli mít strach z podílu na Kristově utrpení, s nímž se setkáváme v nemoci, pokud to Bůh chce. Můj předchůdce papež Jan Pavel II. v posledních letech svého života veřejně trpěl. Všem bylo jasné, že to prožíval ve spojení s utrpením našeho Spasitele. Jeho radost a trpělivost, s nimiž prožíval své poslední dny, byly významným a dojemným příkladem pro nás, kteří musíme nést tíhu přibývajících věku.

Proto jsem mezi vás přišel nejen jako otec, ale především jako bratr, který dobře zná radosti i výzvy, které věk přináší. Dlouhý život nám dává možnost vážit si krásy těch největších darů, které nám Bůh dal: daru života i daru křehkosti lidského ducha. Kdo již prožil řádku let, má výbornou příležitost prohloubit vlastní poznání tajemství Krista, který se snížil, aby sdílel naše lidství. Jak se prodlužuje běžná délka našeho života, často ubývají fyzické schopnosti. Přesto může toto období patřit k duchovně nejplodnějším letům našeho života. Dávají nám možnost, abychom mysleli v upřímné modlitbě na všechny, které jsme během života milovali, a odevzdat milosti a laskavosti Boží vše, čím jsme byli a co jsme dělali. Přinese nám to jistě velkou duchovní útěchu a možnost znovu objevit jeho lásku a dobrotu po všechny dny našeho života.

Drazí bratři a sestry, s těmito pocity vás ze srdce ujišťuji svými modlitbami za vás a prosím, abyste se i vy modlili za mne. Kéž se naše blahoslavená Paní a její snoubenec Josef přimlouvají za naše štěstí v tomto životě a zajistí nám požehnání pokojného přechodu do věčnosti.

Bůh vám všem žehnej!

Překlad Irena Sargánková

